UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Quarta feria cinerum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

¶ Quarta feria cinerum. I
Sermo. XLII

Memento homo
quia cinis es et in cinerem re/
uerteris. Gen. iij. c. Hodie frēs
kmi incipit tps q̄drageſimale. qđ q̄dē tps
ad h̄ potiſſime inſtitutū ē a ſctis prib9 vt ī
eo pctā q̄ p ſupbiā ꝯ pcepta dei cōmiſim9
toto anno. p hūilitatē cordis ꝯtriti expie/
mus. Sic em̄ ſupbia ē radix oīm malorū
mortiſqꝫ fomentū. vt dicit Policrat9 li. iij.
ca. iij. pcedit inobediētia diuini mādati. et
h̄ fit p ſupbiā vt dicit Iſid. de ſum. bo. c. xx
viij. ita hūilitas eſt fundamētū oīm v̄tutū
vt dic̄ Aug9. li. de v̄. dn̄i. Propt̄ qđ q̄ vult
ſe ꝯuerti ad dn̄m neceſſe hꝫ ab hūilitate ī
choare. q2 hūilitas eſt via q̄ redeamus ad
patriā. inq̄t Aug9. ſup Joh. Vn̄ Aug9. cō
cludit ſup illud. Emūdabor a delicto ma/
ximo. q2 ſic iniciū hūane apoſtaſie ſeu r̄ceſ
ſus a deo ē ſupbia. q̄ durante nullaten9 pt
redire ad innocentiā. nec h̄re vitā imacula
tā. Ita iniciū acceſſus ad deū ē hūilitas.
q̄ habita habet̄ et reſtituit̄ innocētia. Ex q̄
pꝫ ꝺm ipm. q2 ſic recedētib9 a deo pmū vi/
ciū ſupbia. ita redeūtib9 ad deū vltimū vi
ciū ſupbia ꝛ pma v̄t9 humilitas. Sꝫ q2 ni
hil ita hoīez inducit ad hūilitatē ſic̄ cogni
tio ſuipſi9. q̄lis ē ad pn̄s. q̄lis erit in futo.
Iuxta illđ Lu. xix. Si cognouiſſes ꝛ tu. ſ.
fleres. Vn̄ dic̄ Gre. xj. li. moral. q2 ſic nihil
mentē hoīs ab amore carnaliū voluptatū
abſtrahit q̄ꝫ ſi quale corp9 ſuū mortuū ī fu
tux ſit pēſet. Jō eccl'a volēs hoīez induce/
re ad ꝯtritōez et verā ꝯuerſionē reducit in
memoriā ipi9 ſtat9 ſui ꝯditōꝫ pn̄tē ꝛ futurā
dicēs. Memēto hō q2 cinis es ꝛ in cinerē
reuerteris. In q̄b9 v̄bis āmonet̄ hō ad du/
plicē ꝯſideratōꝫ. Primo āmonet̄ ad ꝯſide
ratōez fragilitatis ſue. ſtatū vilē ꝛ miſerabi/
lē vt eā iugiter in memoria teneat. cū dicit̄
Memēto hō q2 cinis es. Scđo āmonet̄
ad ꝯſideratōꝫ future calamitatis. ſtatū defor/
mē ꝛ horribilē. q2 i cinerē reuerteris. ¶ A

Dixi primo q2 in v̄. p. āmone
tur hō ad ſuam
fragilitatē vilē et miſerabilē. vt eā iugiter ī
memoria teneat. cū dr̄. Memēto hō q2 ci/
nis es ꝛ ī cinerē reuerteris. Circa qđ ſciēdū
q2 int̄ cetera q̄ corā deo humiliāt nos. vnū
pcipuū eſt pudor et ꝯſideratōe p̄prie infir/
mitatis ſeu fragilitatis. Si em̄ attēdim9 ma
teriā ex q̄ ſum9. certe videbim9 eā multum
vilē ꝛ miſerabilē. eo q2 materia ex q̄ ſum9
non eſt aliud q̄ꝫ cinis ꝛ puluis. Eccl. xvij.
Om̄is hō terra ꝛ cinis. Quid aūt vili9 aut
fragili9 cinere. Vilis eſt cinis ppt̄ ꝯculcati/
onē. fragilis ppt̄ facilē diſperſionē. Sic eſt
certe vita nr̄a. q̄ q̄ntūcūqꝫ ſe eleuauerit ni/
hilomin9 vltiō ꝯculcabit̄. nō ſolū ab hoīb9
ſꝫ etiam a canib9. Ps. Eleuās alliſiſti me.
Silr̄ q̄ntūcūqꝫ vita nr̄a videt̄ fortis et ſoli/
da. nihilomin9 q̄ſi vapor fumi diſſoluetur.
Jac. iiij. Que ē vita nr̄a niſi vapor ad mo/
dicū apparēs. Hinc Iſa. xl. dr̄. Ois caro fe
nū ꝛ ois gl'a ei9 q̄ſi flos feni. Et ſeq̄t̄. Vere
fenū ē ppl'us. exſiccatū ē fenū ꝛ cecidit flos
Vn̄ reprobi dicūt Sapie. ij. Trāſibit vi/
ta nr̄a tāq̄ꝫ veſtigiū nubis. ꝛ ſic̄ nebula diſ
ſoluet̄ q̄ fugata eſt a radijs ſolis ꝛ calore il
lius aggrauata. vbi dic̄ Robert9 holgoth
q2 vita hūana compat̄ mult' reb9. ſed nūq̄ꝫ
compat̄ alicui rei ſtabili aut pmanēti. ſꝫ re
bus trāſitorijs vel caducis. Compat̄ em̄ vi
ta hūana aliq̄n herbe vel flori. q̄nqꝫ nubi.
q̄nqꝫ rori. q̄nqꝫ hoſpiti. q̄nqꝫ curſori. q̄nqꝫ
cineri. q̄ oīa ſunt tranſitoria et caduca. De
pmo dic̄ ps. Mane ſic̄ herba trāſeat ma
ne floreat ꝛ trāſeat. veſpe decidat ꝛ areſcat
Vbi ꝺm pſalmiſtā diuidit̄ hūana vita in
tria tpa. in puericiā. adoleſcentiā ꝛ ſenectu
tē. Mane eſt puericia. floridū eſt adoleſcē/
tia. veſpe eſt ſenect9. in q̄ decidit hō p infir/
mitatē. indurat̄ p mortē. ꝛ areſcit p reſolu/
tionē in puluerē. et ſic homo cōpat̄ herbe.
Scđo vita nr̄a compat̄ nubi. Sic dicitur
Job. vij. Sic ꝯſumit̄ nubes et ptrāſit. ſic
q̄ deſcēdit ad inferos nō aſcēdet. Sic em̄
nubes de inferiorib9 eleuat̄ calore celeſti.
ꝛ aſcēdit volatqꝫ in altū ad tps. et q̄n eſt in
ſua altitudīe circūfert̄ ꝛ agitat̄ ꝯtinue ꝛ ſi/
ne q̄ete. ꝛ tandē iterū ī terrā reſoluta deſcē/
dit. Ita hoīes in vita pn̄ti oriunt̄ d̄ terra.
eleuant̄ ad dignitates et honores. vbi cir/
cūagitant̄ fatigant̄ inquietant̄. ꝛ tandē de
dignitatib9 decidūt ꝛ ꝯuertunt̄ in terram.
Job. xxx. Abſtulit q̄ſi vent9 deſideriū meū
ꝛ velut nubes ptrāſijt ſal9 mea. Qualit̄ āt
in nullo gdu ī nulla dignitate eſt quies p/
fecta. pulcre declarat Boecius li. ij. d̄ con.
pro. iiij. Quis eſt inq̄t tam copioſe felicita
tis vt nō ex aliq̄ pte ſtat9 ſui qualitate tur/
bet̄. Et ibi oſtēdit q̄uo licet aliq̄s ſit nobil'

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tū ꝓpter nimiā curā et ſolicitudinē familie
vellet eſſe ignobilis. alter orbatꝰ ſuo filio
ꝙ alteri hereditas ſua debetur deuolui ex/
traneo. Tertio ꝯpaꝛ vita hūana rozi. Oſee
vj. Vita vr̄a qͥ nubes matutīa ⁊ ſicut ros
mane ꝑtranſiens. Ariſto. ij. Methauroꝝ
dicit ꝙ ꝑmanentia roris nō eſt niſi vnius
diei. Quarto ꝯpaꝛ vita nr̄a hoſpiti. Eccī.
xxix. Tranſi hoſpes orna mēſam. ⁊ que in
manu tua habes ciba ceteros. Quilibꝫ eñ
nr̄m ſtat in vita iſta ſicut in hoſpitio nō ſic
in domo. Vñ Tulius in lib. de ſenectute.
Sapiens ex hac vita diſcedit tāq̄ȝ ex ho/
ſpitio nō ex domo. Cōmorandi em̄ diuer/
ſoriū natura dedit nobis nō habitādi lo/
cum. Receptꝰ in hoſpitio. vſum hꝫ domus
vaſoꝝ. lecti. et hmōi. ſed nō dominiū. qꝛ ni/
hil ſecū aufert. ſꝫ emit libere ⁊ expēdit. ⁊ ſic
in fine ꝓ om̄ibꝫ cōputare teneꝛ. Sic eſt de
nobis in vita iſta. Sumꝰ in hoſpitio huiꝰ
mundi. vſum mūdanoꝝ poſſumꝰ hēre. ſed
nihil nobiſcū aſportare in morte. Job. xx
vij. Diues cū dormierit nihil ſecū aufert.
Unde mūdus eſt ſicut ~~buriſides~~ buſyrides. de q̄ dr̄
fabuloſe ꝙ recipiebat homines ſub ſpecie
pietatis. ſed habita oportunitate eos occi
debat. Sic mūdus vocat ad dignitates.
ad honores. delicias. ſꝫ improuiſe occidit
Luc. xij. Stulte hac nocte demones repe
tēt aīaꝫ tuā a te. Job. xxj. In pūcto ad ifer
na deſcendūt. Quinto vita hūana cōpa/
ratur curſori Job. ix. Dies mei velociores
fuerūt curſore. fugerūt ⁊ nō viderūt bonū.
Vñ. j. Joh. ij. dr̄. Mūdus trāſit ⁊ cōcupi/
ſcentia eiꝰ. Ecce curſus vite nr̄e dr̄ curſor.
Sexto vita humana cōpaꝛ cineri. ꝓpter eiuſ
vilitatē. Quid eñ eſt viliꝰ illa materia ex q̄
cōpoſitꝰ eſt hō. Vñ Innoc. qrtꝰ li. ij. de vi/
litate hūane ꝯditōis. c. iij. dicit. Formauit
deꝰ hoīeꝫ de limo terre. q̄ ceteris ē indigni
or elemētꝭ. planetas fecit ex igne ⁊ ſtellas.
flatꝰ ⁊ ventos ex aere. piſces ⁊ volucres ex
aqua. hoīes et iumēta fecit de terra. Cōſi/
derās ḡ aq̄tica ſe vilē inueniet. Cōſiderās
aerea ſe viliorē agnoſcet. Cōſiderās ignea
ſe viliſſimū reputabit. nec valebit ſe pareꝫ
facere celeſtibꝫ. nec audebit ſe p̄ferre trenis
q̄ parē ſe ⁊ ſileꝫ recogſcet iumētꝭ. vñ Eccs.
iij. dr̄. Unꝰ eſt hoīm ⁊ iumētoꝝ interitus ⁊
equa vtriuſq̄ꝫ ꝯditio. ⁊ nihil hꝫ hō iumēto
āpliꝰ. d̄ terra orta ſūt ⁊ ī terrā pit̄ reuertūꝛ
Et ſeqͥꝛ. Quid em̄ hō niſi lutū ⁊ cinis. hoc
em̄ hō dicit ad deū. Memēto ꝙ ſic lutum
feceris me. ⁊ ī puluerē reduces me. Et deꝰ
ad hoīeꝫ ecōtra dic̄. Cinis es ⁊ in cinerē re
uerterꝭ. Hec ille. Iſtā vilitatē ꝓprie ꝯditio
nis bñ aduertebat ille rex Anathoclea q̄
cū eſſet rex Sicilie ꝓpter eiꝰ triūphos lauda
biles factꝰ. nūq̄ꝫ tñ voluit vti ī mēſa ſua au
reis vaſis ⁊ argēteis. ſꝫ luteis. Interroga
tus āt cur h̄ faceret. rn̄dit ꝙ lꝫ eēt rex Si/
cilie factꝰ. tñ erat origīe lutifiguli filꝰ. Jō
voluit recordari de ſtatu ſue origis ꝑ illa
vaſa q̄ pꝛ ſuꝰ faciebat ex artificio ſuo. Ita
refert Policratus li. v. et Holgoth ſup li.
Sapientie. c. vij.
B

Dixi ſecundo ꝙ in v̄. ꝑ. am/
monetur hō
ad ꝯſiderandū future calamitatꝭ ſtatū de/
formē ⁊ horribilē. cū dr̄. ī cinerē reuerterꝭ.
Vere magͣ ymo maxima deformitas. poſt
hoīeꝫ ꝟmis. poſt ꝟmē feroꝛ et horror. vt di
cit Ber. in ſuis meditatōibꝫ. Per hec autē
ꝟba āmoneꝛ q̄libꝫ hō ad mēoriā mortꝭ ſue
ꝑ quā redigeꝛ in cineres. Tūc em̄ reuerteꝛ
puluis in terrā ſuā. vt dr̄ Eccs. xij. Ad cuiꝰ
mēoriā hortaꝛ nos Salomō di. Memo
rare nouiſſima tua ⁊ in eternū nō peccab.
Eccī. vij. Nouiſſima āt iſta ſunt quatuor.
Mors. iudiciū. gehenna. ⁊ gl'a. vt exponit
Ber. in q̄dā ſermōe. Inter q̄ mors eſt ꝑnci/
paliſſimū ⁊ q̄ horribiliſſimū. Juxta illud
Alani. Eſto memor ꝙ puluis es et ꝟmibꝫ
eſca. In gelida putres qñ iacebis humo.
Nō erit ī mūdo q̄ te velit vltra videre. Cū
tua rācidior ſit caro rupta cane. Et Bern.
dic̄. Quid fetidiꝰ hūano cadauere. q̄d hor/
ribiliꝰ mortuo homīe. Cuiꝰ ſic̄ erat in vita
gratiſſimꝰ amplexꝰ. fit in morte horribilis
aſpectꝰ. Quādocūq̄ꝫ ḡ recogitat hō q̄d eſt.
multū hūiliabiꝛ. Sꝫ qñ recogitabit quid
erit ꝟe oīno ꝯtremiſcet. ⁊ ſeipm̄ coram do
ꝓſternet ⁊ deiciet. vt pꝫ de rege Achab. iij.
Re. xxj. q̄ audita cōminatōe mortꝭ ſibi ſcā
ab Helia ſtatī hūiliatꝰ eſt. Et idē pꝫ de ni/
niuitꝭ q̄ audita cōminatōe ſubuerſiōis co/
rū hūiliati ſūt. vt dr̄ Jone. iij. Hec ḡ dꝫ ce
xp̄iani iugꝭ mēoria vt q̄cūq̄ꝫ vadat ſꝑ cogi
tet illud poeticū. Forma genꝰ mores ſapi/
entia res ⁊ honores. Nō retinēt hoīeꝫ qñ
redit in cinereꝫ. Et ꝟe q̄tiēs hō tēptaꝛ ſup/
bia nō ē meliꝰ remediū niſi dicere intra ſe
ipm̄ illud Eccī. x. Quid ſupbis t̄ra ⁊ cinis
Iſtud attēdētes reprobi dicebāt. pūt dr̄.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sap. ij. Extinct⁹ cinis erit corpus noſtꝝ.
Iſtud v̄bū deberēt ſꝑ hr̄e i mēoria hoies
delicati. ſuꝑbi. elati. ocioſi. pigri. ꝺ pulchri/
tudine. fortitudine. vel q̄cūꝗ ſpecioſitate
corpis gloriātes. vt recogitēt q꜡ corp⁹ coꝝ
nō erit niſi extinct⁹ cinis. Job. xxxiiij. Defi
ciet oīs caro ſil' ꝛ hō in cinerē reuertet̃. Et
Iſa. xxiij. Erūt ꝑplī q̄i de incendio cinis.
Sit ḡ nr̄a meditatio ꝛ frequēs recordatio
q꜡ extinct⁹ cinis erit corp⁹ nr̄m. In ſignū
h⁹ dat̃ cinis ſup capita hūana. vt dicit Ro
bert⁹ holgoth ſuꝑ. ij. c. li. Sapie. q꜡ ꝓtunc
dr̄. Memēto hō q꜡ cinis es ꝛ i cinerē reuer
terī. ¶ Valet āt recordatio h⁹ incine/
ratōis ad tria. ſcꝫ ad fugiēdū tēptatōeꝫ. ad
ꝯſeruādū deuotōeꝫ. ad ornādū orōēꝫ. que
tria marie ſunt neceſſaria h̄ tp̄e q̄drageſi/
mali. Primo itaꝗ valet incineratōnis re/
cordatio ad fugiendū tēptationē. Experi
mētū eſſe dr̄ ꝛ ponit̃ in Alberto libro ſuo ꝺ
vegetabilib⁹. ꝙ ſi coruus nidificauerit i ar
bore ꝛ oua poſuerit. ꝑ talē cautelā p̄t facili
ter ipediri ne de ouis pullos valeat ꝓcrea
re. accipiat̃ cinis vitri ꝛ ſubtiliter ponat̃ int᷑
lignū ꝛ corticē arborꝭ portātꝭ nidū. ꝛ q̄ꝺdiu
ibi cinis durabit nūq̄ꝫ ꝓlificabit. Coru⁹ ē
dyabol⁹ iuxta illud Theodoli. Coruū ꝑ/
fidie damnāt aīalia queꝗ. Hō moralit̃ eſt
arbor Math. vij. Arbor bōa bonos fru/
ctus facit. In iſta arbore dyabol⁹ nōne ꝑ
tēptatōꝫ nitit̃ nidificare. oua ponere. ꝛ tan
dem pullos ꝓducere. Nidū facit de ramu
ſculis cogitationū diuerſaꝝ. Oua ponit ꝺ
ramuſculis ꝑuerſaꝝ delectationū. pullos
ꝓducit ꝑ ꝯſenſum malaꝝ oꝑationū. Si ḡ
iſtū coruū ipedire volum⁹. ꝛ ſi nidū fecerit
ꝑ aduēticias cogitatōes. ꝛ ſi ſua oua poſu
erit ꝑ ſurrepticias delectatōes. ne ꝓducat
pullos ꝑ oꝑatōes. accipiā⁹ cinerē vitri. Vi
trū ē caro nr̄a. q̄ frāgit̃ cū ictu. Cinis vitri
h⁹ ē mēoria ſtat⁹ quē ſtatū hēbit caro poſt
mortē. q̄ erit ſtat⁹ cinerꝭ Job. xiij. Memo/
ria nr̄a cōꝑabit̃ cineri. Ponā⁹ ḡ iſtū cinerē
ſub cortice. i. ſub nr̄a exteriori ꝯuerſatione
ꝑ ꝑuatas ꝛ occultas meditatōes mortꝭ. et
infallibilit̃ nūq̄ꝫ ꝯſentie⁹ ſuggeſtiōib⁹ dya/
boli ꝑ cogitatōes ꝯceptas. ꝛ h̄ eſt q̄d dicit
aplus ad Heb. ix. ꝙ cinis vitule aſperſus
inq̄natos ſc̄tificat ad emūdatiōeꝫ carnis.
Hui⁹ cinerꝭ mēoriā nō ſolū xp̄iani ſꝫ etiaꝫ
pagani multi hēbant p̄ oculis. Nā ſic re/
fert Jōhes galienſ in ſuo cōmunilo q̄o ꝑte

vij. Et Robert⁹ holgoth ſuꝑ. ij. c. li. Sap.
Et autor li. cordial'. ꝛ hēt̃ i vita ſcti Johis
elemoſinarij ꝙ ſic fuit antiq̄t⁹ de imꝑatore
poſtq̄ꝫ fuit coronat⁹. Tūc em̄ aſtātib⁹ ex/
ercitib⁹ veniebāt monumētoꝝ edificatores
cū marmorib⁹ diuerſi coloris ꝛ q̄rebāt ab
eo. de q̄li marmore iuberet ſibi fieri monu
mentū inſinuātes ꝑ h̄ ei futuꝝ ſtatū ſue in
cineratōis. Poſtea ꝟo h̄ idē circa electiōeꝫ
pape fieri ꝯſuetū eſt. Nā accēſa ſtupa vn⁹
corā papa nouiter electo ꝓclamabat dicēs
Pr̄ ſancte ſic vadit gl'a mūdi. Hoc idē le/
git̃ de Johāne elemoſinario. q̄ fuit patri/
archa cōſtantinopolitan⁹. ꝙ dū ſepulchꝝ
ſibi fieri p̄cepiſſet nūq̄ꝫ voluit illud ꝑfici.
ſꝫ ordinauit ꝙ in magnis ſolennitatib⁹ cū
eſſet i honore ſuo veniēs vn⁹ ad eū dicebat
Dn̄e ſepulchꝝ imꝑfectū eſt. iube illō ꝑfici.
q꜡ neſcis q̄ hora fur vētur⁹ eſt. Hec ibi. Re
fert etiā Johānes galienſ ſic narrat̃ in q̄/
dā antiq̄ ſcp̄to. ꝙ cū fili⁹ vnic⁹ cuiuſdaꝫ no/
bilis religionē intraſſet. veniſſetꝗ pr̄ vt eū
abſtraheret. Cūꝗ ei egreſſū ꝑſuadere nō
poſſet. dixit fili⁹ pr̄i. ꝙ ſi auferret vnā ꝯſue/
tudinē q̄ erat in patria ſua egrederet̃. Ad
q̄d faciendū pr̄ annuit. Cūꝗ pr̄ requiſiſſꝫ
q̄ eſſet illa ꝯſuetudo. Rn̄dit ꝙ illa. ſcꝫ ꝙ in
ei⁹ terra eq̄lit̃ moriunt̃ ſenes ſicut iuuenes
Hō audiēs pr̄ in monaſterio eū dimiſit. et
cū eo ibidē deo ſeruire cepit. Refert̃ etiam
in li. cordial'. ꝛ idē legit̃ in li. de dono timo
ris. ꝙ q̄dā vir magne lr̄ature ꝛ in ph̄ia do
ctus. dat⁹ vanitatib⁹ audiēs ſemel in matu
tinis legi de lōga vita patꝝ. ꝛ ꝙ ſꝑ dicebat̃
in fine ad quēlibꝫ illoꝝ illō. Et mortu⁹ eſt
Et ex h̄ ꝯcipiēs ꝙ q̄ntūcūꝗ hō viueret. ni
hilomin⁹ deberet mori vltio. ꝯtēpſit oīa et
intrauit ordinē p̄dicatorū. in q̄ fact⁹ ē mgr̄
in theologia pariſi⁹ ꝛ vir eximie ſanctitatꝭ.
Legit̃ etiā de q̄dā milite flagicioſo ꝙ nul/
lā pn̄iaꝫ a papa Alexādro ſibi impoſitam
voluit ſuſtinere. Tandem papa dedit ſibi
anulū ſuū vt illū ꝓ pn̄ia portaret. ꝛ q̄ñcūꝗ
euꝫ reſpiceret ꝑ morte ſua cogitaret. Qui
cū feciſſet. tandeꝫ poſt aliq̄t dies rediꝫt ad
papā dicēs. ꝙ parat⁹ ſum quācūꝗ aliā pe/
nitentiā p̄ter iſtā implere. Idem legit̃ de q̄
dam alio pctōre. q̄ cū nullā pn̄iaꝫ vellet ac/
ceptare. iniūxit ſibi ꝯfeſſor vt p̄ciperet ſeruo
ſuo ꝙ ſꝑ in p̄mo ferculo baculū decortica
tū ſibi p̄ñtaret dicēs. Dn̄e ad mēoriā redu
catꝭ ꝙ neceſſario debetis mori. ſꝫ neſcitis

vbi q̄ſiuo vel q̄ñ. Cū ãt p aliq̄d tps h̄ faceret
⁊ om̄e q̄d comedebat ſibi in tediū verteret
dixit ↄfeſſori ſuo q̄ pat⁹ eēt oēʒ aliā p̄niaʒ
agere. q2 ī eo oīno coꝛ erat ↄturbatū. Quic
q̄d igit̄ hō facit ſp̄ dʒ h̄re mēoꝛiā moꝛtꝭ ſue
dicēs illō Job. xxiij. Neſcio q̄mdiu ſubſiſtā
⁊ ſi poſt modicū tp̄s tollat me factoꝛ me⁹.
Nam hō ē in ↄtinuo curſu ad moꝛtē. ſicut
dic̄ Aug⁹. in li. de ꝟ. dn̄i ſer. xl. et ideo ſp̄ dʒ
moꝛtē h̄re p̄ ocul'. Refert Joh. galienſ p̄te
ij. ſui cōmuniloquij. Et idē h̄et in vita ſcti
Barlaam q̄ q̄dā fugiēs vnicoꝛnē cecidit ī
q̄ndā foueā. ī q̄ vidit arboꝛē quā duo mu/
res. vn⁹ alb⁹ alter niger ad radicem effode
bant. In fundo etiā vidit dracōnē terribi
lē eū deuoꝛare volentē. de pariete ꝓo vidit
exire q̄tuoꝛ capita aſpidū q̄ eū inuadētiū
Et eleuās oculos vidit exiguū mellis de
ramis illius arboꝛis deſcēdere. ⁊ oblitus
omniū tradidit ſe ad querendū dulcedinē
illius mellis. Sic eſt de pctōꝛib⁹ q̄s ſequi
tur vnicoꝛnis ſcʒ moꝛs. Fouea autē mū/
dus iſte. Arboꝛ eſt mēſura h⁹ vite. q̄ con ſu
mitur albo ⁊ nigro mure. id ē. die nocte q̄.
Quatuoꝛ capita aſpidū ſunt q̄tuoꝛ elemē
ta. Draco expectās eſt diabol⁹ Stilla mel
lis eſt delectatio mūdial'. ſine pctm̄ quā in
quirūt toto affectu pctōꝛes. obliti moꝛtis
ſue. Quos increpat ps. iiij. Ut q̄d diligitis
vanitatē. Quia ꝗ multi nr̄m frēs iſto ãno
dulcedie delectatōis mūdialis illecti. ob/
liti erāt moꝛtꝭ ſue. Jō eis reducit̄ illud ho
die ad memoꝛiā. Quis eſt homo q̄ viuet ⁊
nō videbit moꝛtē. Oēs em̄ moꝛimur ⁊ q̄ſi
aq̄ dilabimur. ij. Re. xiiij Et. j. Coꝛ. xv. In
Adam om̄s moꝛiunt̄. (D) Secundo
cinis iſte ↄſeruat deuotōʒ. Ignis em̄ cine
rib⁹ coop̄t⁹ optime ↄſeruat̄. ⁊ maxie in cine
rib⁹ iuniperi. Vñ Jſid. vij. ethimo. c. ij. dic̄
q̄ iuniper⁹ arboꝛ ſic vocat̄ q̄ gignens pri.
id eſt. ignē generās. eo q̄ p̄rune ſi ex ei⁹ cine
rib⁹ cooperiant̄ p annū durant. Sp̄ualit̄
ignis deuotionis ⁊ dilectiōis diuie ſi dʒ a
nobis bñ ⁊ diu ↄſeruari neceſſaria ē moꝛ
tis nr̄e memoꝛia ↄtinua. Vñ Leuitici. vj.
dꝛ. Ignis in altari meo ſp̄ ardebit. i. dilec/
tio dei in coꝛde ſp̄ viuet ⁊ durabit. Ter/
tio cinis iſte oꝛnat oꝛōēʒ. q̄nto vero magꝭ
paup ſe humiliat ⁊ neceſſitates ſuas decla
rat. tanto facilius q̄d petit impetrat. Sic
nos q̄nto magꝭ fragilitatē noſtrā coꝛā dō
exponim⁹ tanto citius ab eo exaudimur,

Sic Abrahā fecit cū volēs oꝛare ad deuʒ
dixit. Loquar ad dn̄m cū ſim cinis et pul/
uis Gen̄. xviij. In h⁹ figurā iudei oꝛare vo
lentes capita cinerib⁹ aſperſerūt. Vnde ta
liter oꝛantib⁹ dabit̄ coꝛona p cinere Jſa.
lxj. Contra vero nō curantes h̄re memo/
riā h⁹ cineris dꝛ metrice p quendā. Dic hō
vas cinerū h̄ q̄d confert flos ſpecierꝫ. Co/
pia q̄d rerū. moꝛs vltima meta dierꝫ. Flo
rens marceſcens ī moꝛte cadēs nigreſcēs.
Et aliter. Foꝛma genus moꝛes ſapia res
⁊ honoꝛes. Non retinent hominē quin re/
dit in cinereʒ. Ortus cuncta ſuos repetūt
matreq̄ꝫ requirūt. Et redit in nihilū quod
fuit ante nihil. Nos igit̄ p̄miſſa attendē/
tes humiliem⁹ aīas nr̄as coꝛā deo. ⁊ pulue
rem nos reputātes veniam deuote pecca/
toꝝ poſtulem⁹. quaten⁹ obtenta venia pec
catoꝝ. gratiā ↄſequamur. per quā ad glo/
riam p̄ueniam⁹ ſempiternā. Ad quam nos
p̄ducat ih̄s xp̄s dn̄s noſter.

Quarta feria cinerum. II

Sermo. XLIIII

Cum ieiunatis no
lite fieri ſic̄ ypocrite triſtes Math
vj. Sic dicit Aug⁹. in ſermone de
q̄dragesima. Cōgruit nr̄e deuotiōi vt qui
dn̄i crucifixi paſſionē celebraturi ſum⁹. re/
p̄mēdaꝝ carnaliū voluptatū crucē nobiſ
ipſis faciam⁹. Hec ille. In q̄b⁹ ꝟbis Aug⁹
tangit cauſam p̄cipuā inſtitutōnis ieiunij
quadrageſimalis. Et eo ei q̄ in p̄rimo ce
lebraturi ſum⁹ paſſionē xp̄i ⁊ redemptiōēʒ
generis hūani. dignū eſt vt xp̄o patienti p
nobis etiaʒ h̄ tp̄e cōpatiamur. Nam dicit
ap̄lus. Si cōpatimur ⁊ conregnabimus
Et iterꝫ. Sicut inquit ſocij paſſionū eſtis.
ſic eritis et cōſolatōnis. Vñ ſic chriſtus p
paſſionē crucis venit ad reſurrectionē im
moꝛtalitatꝭ. ita nos debem⁹ venire p moꝛ/
tificationē carnis ad reſurrectionē gratie
ſp̄ualis. et tandem gloꝛie celeſtis. Verum
q2 nihil ita diſponit hominē ad paſſionēʒ
et moꝛtificationē carnis. necnō ad omniū
vicioꝝ expulſionē et virtutūq̄ꝫ acquiſitōēʒ
ſicut abſtinentia ⁊ ieiuniū Jdcirco ſancta
mater eccl'a ante feſtum paſce p̄muniri ie
iuniū quadrageſime. Quod quidem ieiu/
niū vt dicit Aug⁹. in ſermone de ieiunio,
purgat mentē. ſubleuat ſurſum coꝛ contri
tū ⁊ humiliatū. ↄſcientie nebulas diſpgit,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

libidinū ardores extinguit. caſtitatiſ lumē
accendit. Hec ille. Ex q̄ patet vt dic̄ Hie/
ronim⁹ in ep̄la ad Demetriadem ꝙ ſoluz
ieiuniū non pfecta virtus. ſed ceterarꝫ vir
tutū fundamentū et ſanctificatio ꝛ pudici
cia ſine qua nemo videbit deū. Sed quia
multi indiſcrete ieiunantes fructū ſui ie/
iunij nō conſequūť quia ad vanā gloriam
ieiunant. Ideoqꝫ ſaluator ponens funda
mentum hodie om̄ib⁹ ieiunare vtiliter vo
lentibus dicit Cū ieiunatiſ. vt dicit textus.
In illo tpe. Cum ieiunatis nolite fieri ſic̄
ypocrite ꝛc̄. In iſto euangelio dn̄s ꝛ ſalua
tor noſter pmo intendit nos retrahere ab
indebito modo ieiunandi. Secundo intē
dit tradere debitū modum ieiunandi ibi.
Tu autē. Tertio intendit debitū modum
docere theſaurizandi. ibi. Attendite ne ꝛc̄.

¶ Dixi pꝛimo ¶ A ꝙ intendit nos
ſaluator noſter retrahere ab indebito mō
ieiunandi. cū dicit. Cum ieiunatis nolite
fieri ꝛc̄. Exterminat̄ em̄ facies ſuas vt vi/
deantur ab hominib⁹ ieiunātes. Amen di
co vobis receperūt mercedem ſuam. Ubi
tria tāgit. Primo em̄ chriſtus prohibet fal
ſam ſimulationē. vnde dicitur Nolite fieri
ſicut ypocrite. Hoc ideo dicit. quia vt di/
cit Chryſoſtom⁹ ſciebat dominus vanam
gloriā et om̄i opere bono procedere Jdo
ſpinā vane glorie que naſcitur in terra bo
na iubet preſcindere ne ſuffocet ieiunij fru
ctum. Non autē poteſt fieri vt non ſentia/
tur qui ieiunat. ſed melius eſt vt ieiunium
te oſtendat q̄ꝫ tu ieiunium. Non autē dicit
non ſitis. ſed nolite fieri. Prohibet em̄ vo
luntatem que eſt radix merendi vel deme/
rendi. Nec dicit. nolite eſſe. ſed fieri. Nam
vt dicit Chryſoſtomus. non poteſt fieri vt
ſit hilaris qui ieiunat. Ideo dixit. Nolite
fieri. Qui autem per ypocriſim pallentes
apparent. illi non ſunt triſtes ſed fiunt. qui
autem naturaliter propter aſſiduum ieiu/
nium triſtis eſt non fit triſtis. ſed vere eſt.
¶ Sed di. vtruꝫ appetitus vane glorie ſit
peccatum. videtur em̄ ꝙ non. quia nullus
peccat in hoc ꝙ deo aſſimilatur Epheſ. v.
Eſtote imitatores dei. Sed in hoc q̄ que
rit gloriam deū imitatur. Iſaie. xliij. Om/
nem qui inuocat nomē meū in gloriā meā
creaui eum. Item Tullius de Tuſcula/
nis queſtionibus dicit ꝙ om̄es prouocāť
ad bonū gratia glorie Romanoꝝ. xij. Pro
uidentes bona non tm̄ corā deo. ſed etiaꝫ
corā om̄ibus hominib⁹. Item ſm̄ Tho/
mā ſecūda ſecū de. q. centeſima. xxxij. ar. i.
Licꝫ appetitus glorie de ſe nō ſit vicioſus
tamen appetitus vane glorie eſt vicioſus.
Qui poteſt fieri tripliciter. Uno modo ex
parte rei de qua quis gloriam querit. pu/
ta quia res nō eſt gloria digna. quia fragi
lis vel caduca. Alio modo ex parte eius a
quo gloriā querit. puta hominis. cuius iu
diciū nō eſt certum. Tertio ex parte ipſi⁹
qui gloriā appetit. puta quia appetitum hu
iuſmodi non refert ad vltimū finem. puta
ad honorē dei et proximi ſalutē. Ad pmū
dicendū ꝙ bene homo poteſt appetere glo
riā ad vtilitatē alioꝝ. Math v. Sic luce/
at lux veſtra. ꝛc̄. Et in hoc deum imitatur
qui non propter ſe ſed ꝓpter nos gloriam
ſuā querit. Ad ſecundum dicendū ꝙ quis
propter appetitum glorie celeſtis bene ope
rans laudatur. Ad tertium dicenduꝫ ꝙ
homo poteſt oſtendere ſua facta alijs vt in
bono proficiant. Dicit autē Thomas ibi/
dem arti. ij. et. iij. ꝙ chriſtianis gloria qn̄/
qꝫ eſt pctm̄ capitale. quandoqꝫ etiā eſt mor
tale. prout videlicꝫ ꝓpter eam quis amittit
mercedē eternā. Quandoqꝫ etiā eſt venia/
le. vt quando nō repugnat charitati Dicit
ergo Thomas ꝙ virtuoſum opus amit/
tit in vita eterna ſi ꝓpter inanem gloriā fi/
at. ſi illa etiā ſit peccatū veniale. Unō ſub/
dit. Exterminant em̄ facies ſuas vt appa/
reant hominib⁹ ieiunantes. vbi adiungit
prauā intentionem dicens. Exterminant
em̄ facies ſuas. id eſt. demoliuntur vel de/
colorant vel deformant. faciem ſuā. id eſt.
venuſtatē pulchritudinem ꝛ formoſitateꝫ
faciei ſue vt triſticiā ſimulēt. Et ita animo
forſitan letantur. et in vultu geſtant luctū.
Sicut em̄ dicit Gregori⁹ apud tales ora
palleſcunt. corpus debilitare queritur. pe/
ctus interrumpentibus ſuſpirijs vrgetur
Quid tāto labore aliud niſi eſtimatio hu/
mana cogitatur. Et tale ieiunium non eſt
purum corā deo. quia non venit de ratio/
ne continentie ſed de arte fallacie. vt dicit
Leo papa. O ſi ille qui ieiunat triſtis eſt.
et triſtem ſe facit ypocrita eſt. Quāto ma/
gis iniquior eſt qui non ieiunat. ſed figmē
tis quibuſdam in facie ſua pingit vel fin/
git venalem pallorē quaſi ieiunij ſignum.

Sed quereret q̄s. Quare dñs dicit illos
ypocritas q̄ deformāt vultū ſuū ieiunādo
cū deformitas nō ſit ſignum vane gl̄e. q̄ ſp
pulcra ⁊ formoſa reqrit. Rñdeo q̄ vt dic̄ b
Aug⁹. Jactātia nō ſolū eſt in ſolo corꝑeaꝝ
reꝝ nitore ⁊ pompa. ſʒ etiam i ipis ſordibꝫ
luctuoſis eſt. Et eo ꝑiculoſior eſt q̄ ſub no
mine ſanctitatꝭ decipit. Deide ieiunij ypo/
critaꝝ manifeſtat fructū di. vt appareāt ho
minibꝫ ieiunātes. Horra. pl⁹ q̄ȝ alij di. Sic
ille phariſe⁹ Lu. xviij. Nō ſū ſic ceti hoim.
Jeiuno bis i ſabbato. Sʒ q̄d talibꝫ dñs
cōminaꝫ audiā⁹. Amen dico vobis recepe
rūt mercedē ſuā. ſcʒ q̄ntū deſiderauerunt.
vbi cōminaꝫ eis futurā dānationē. Nō di
cit recipiūt de p̄nti. ſed receperūt. q̄ȝ talis
adeo breuis eſt q̄ nihil hʒ de p̄nti. Et ido
dicit Hiero. q̄ non eſt tutū labijs hoim cō
mitte gloriā ſuā. arche vtiq̄ȝ ſine ſerā ⁊ ſine
claue. Nam laus tua congeſta in os meū.
in p̄ſte mea eſt non in tua. Cum meo libi
tu poſſum laudare ⁊ vel derogare tibi.

(B) Tu autem cum ieiunas. Hic eſt
ſecunda pars euangelij in qua intēdit tra/
dere debitum moduʒ ieiunandi. Dicit au/
tem. Tu autem cum ieiunas vnge caput
tuum oleo. et faciem tuaʒ laua. Si hoc ad
litterā eſſet faciendū. certe ridiculum eſſet
vt dicit Beda. Et hoc idem Origenes ſup
Leuit. omelia. x. Et ideo ſm Rabanū iſtō
eſt intelligendū metaphorice. accipiꝫ hoc
a paleſtinis. q̄bꝫ mos eſt in feſtꝭ caput vn/
gere oleo. Vnge ḡ caput tuū oleo. i. feſtiuū
et hilarem te exhibe. ⁊ faciem tuā laua. ad
lr̄ām. ſ. ne ſordidus appareas. Duo dic̄ cō/
tra duo. Vnge oleo leticie cōtra triſticiam
ypocritaꝝ. Laua faciē aqua mūdicie ꝯtra
exterminatōem. Vel laua faciē. i. ꝯſcientiā
a malo tergēdo. Vel vnge caput. i. mētem
in bono ꝯgaudēdo. Et iſte ſūt due partes
iuſticie. ſ. declinare a malo. ⁊ facere bonū. ⁊
ſic ſctificaꝫ ieiuniū. Circa iſtud ſciendū q̄
ieiuniū nr̄m duo dʒ hr̄e. Primo vt ſit mix
tū cū elemoſina. ⁊ iō dic̄. Vnge caput tuū
oleo. i. xp̄m q̄ eſt caput nr̄m. oleo miſericor
die cū ſuis pauperibꝫ Jſa. lviij. Frāge eſu
rienti panē. Hoc āt reputat xp̄s ſibi factū
q̄d fuit ſuis paupibꝫ impēſum Mat. xxv.
Q̄ō vni ex minimis meis feciſtis mihi fe/
ciſtis. Secundo ieiunium noſtrum debet
habere rectam intentioneʒ. Et ideo dicit
laua faciē. id eſt. intentionem. ꝓpter deū h
faciendo. Vñ ſeq̄ꝫ. ne videaris hoibꝫ ieiu/
nans. Jn h remouet intentōeʒ p̄uā. ſ. appe/
titū fauoris ⁊ laudis hūane q̄rere. Sua/
det eñ rectā intētionē. cū ſubdit. ſʒ p̄ri tuo
id eſt. deo q̄ eſt p̄r tu⁹ ꝑ creatōeʒ. ꝑ adoptio
nē. ꝑ glorificationē. q̄ eſt in abſcōdito. Glo
ſa. p̄ri tuo celeſti. q̄ eſt inuiſibil'. vel q̄ habi
tat in corde ꝑ fideʒ Ps. Jpe eñ nouit ab/
ſcōdita cordis Jſa. xlv. Vere tu es de⁹ ab/
ſcondit⁹. Vñ deo ieiunat q̄ ꝓ amore eius
ſe macerat. et q̄d ſibi ſubtrahit alteri dat.
Sequiꝫ. Et pater tu⁹ q̄ videt te in abſcon/
dito reddet tibi. Quaſi di. ſm Remigium.
Sufficit tibi vt de⁹ q̄ eſt inſpector ꝯſciētie
idē ſit ⁊ remunerator Sap. x. Reddet de⁹
mercedeʒ laboꝝ ſctōꝝ ſuoꝝ. ¶ Circa iſta
ſciendū q̄ ſm Cryſ. ſp̄ualiter facies anie
ꝯſcia intelligiꝫ. Primo. ſic eñ in cōſpectu
hoim gratioſa eſt facies pulcra. ſic in ꝯſpe/
ctu dei ſpecioſa eſt ꝯſcia mūda. Scdo. q̄ȝ
ſic̄ ꝑ faciē cogſciꝫ hō ab homie. ſic ꝑ ꝯſciaʒ
cognoſciꝫ ſeru⁹ dei a ſeruis diaboli. Vnd
Thimo. ij. Nouit de⁹ q̄ ſunt ei⁹. q̄ angelis
dixit Apoc. vij. Nolite nocere terre ⁊ mari
donec ſignem⁹ ſeruos dei in frontibꝫ eoꝝ.
Frons eſt ſupior ps rōnis. ſm quā ꝯſcia
ſi bona eſt ſignaꝫ ſigno dei. ſi mala ſigno
dyaboli. Juxta illud Cauteriatā habētes
ꝯſciaʒ. Tertio. quia ſic̄ in facie modica ma
cula magnā deformitatē pulcritudinis in
ducit. nō ſic āt in alijs mēbris. Sic peccm̄
q̄ntūcunq̄ȝ modicū etiaʒ minimū venialē.
macie reputationis eſt in ꝯſcia humana.
Nam omē q̄d fit ꝯ̄ ꝯſciaʒ edificat ad iehē/
nam. ¶ Secundo ſciendum eſt q̄ hic per
caput intelligitur chriſtus. Primo. ſic eñ
a capite dependēt oēs ſenſus. ſic ois ſapia
intellect⁹ ſcia ⁊ prudentia a xp̄o. Vñ apls
dicit q̄ in ip̄o ſunt oēs theſauri ſapiētie ⁊
ſcie Col. ij. Secundo. q̄ȝ ſic̄ capite dolēte
oia membra dolent. ita xp̄o ꝑ nobis paſſo
debem⁹ cōpati. iuxta illud. Si crim⁹ ſocij
paſſionū. erim⁹ ⁊ ꝯſolationum. Talis fuit
Paulus q̄ dixit. Quis infirmaꝫ ⁊ ego nō
infirmor. Tertio. quia ſicut pro capite om
nia mēbra ſe exponūt ⁊ opponunt. ⁊ ip̄m a
leſione ꝓtegunt. vt pʒ de ſerpēte q̄ caudā
exponit ꝑ capite. Sic q̄libet fidelis ꝓ ho/
nore dei ſui. corp⁹ ſuū ⁊ ſubaʒ tēpalem ex/
ponere dʒ. ymo vitā ſuā corꝑaleʒ vt ſaluet
hoieʒ et fidē chriſti integrā. vñ dicit ſalua
tor. Qui amat animā ſuam ꝑdet eam. Au

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

guſtinus exponit. Noli amare vitā tuā pre
xpo. ſi vis hēre vitā in xpo. (L) Seqꝰ.
Nolite theſaurizare vob theſauros i terra
Superiꝰ docuit ſimplicitatē in opibꝫ me/
ritorijs. nūc docet ſimplicitatē in opibꝫ ſu/
pererogatōis docēs ꝓfectū ɔtēptū terreno
rū ꝓpter deū. Et pͥmo ꝓhibitionē ponit de
nō collocādis theſauris in ſuo ꝑiculo. Se
cūdo ponit ammonitōem de reponēdo in
tuto. ibi. Theſaurizate vob ⁊c̄. Dicit ergo
Nolite theſaurizare vob theſauros i t̄ra.
id ē. ita faciētes opa bona nō ꝓpt fauorē hu/
manū. nō ꝓpt amorē tpaliū. q̄ magꝭ ſūt ɔtē/
nenda ꝓpt deū q̄ꝫ ɔgregāda ꝓpt ſuū ꝑiculū
Nolite ḡ theſaurizare in terra. i. in trāſito/
rijs terre ɔgregādo. terrenū emolimentū
querēdo ↄ̄ ſpūali ope. vbi erugo. i. rubigo
aut tinea. i. v̄mis d̄molit̄. aut vbi fures fu/
rant̄. Rabanꝰ. Mala depoſitoria terra in
q̄ depoſitū patit̄ ab oīmi genere corꝑaliū
detrimentum. a ſenſibili vt eſt tinea. ab in/
ſenſibili vt eſt erugo. a rationali vt fures.
Per eruginem que ineſt metallis intelli/
gitur auaricia. per tineam q̄ de veſte naſcit̄
⁊ veſtem ɔſumit luxuria. ꝑ fures ſuperbia
Iſta tria pctā oīa bona furant̄ ⁊ effodiūt.
in delectatōe. in ɔſenſu. ⁊ opatōe. Et ſcien/
dū q̄ in tribꝫ reponit̄ theſaurꝰ. in auro. in
argento. ⁊ i veſtibꝫ p̄cioſis. Metalla timēt
eruginē. veſtes tineam. lapides nihil hoꝝ
ſed tm̄ fures ſm̄ Rabanū. Et ſm̄ Cryſo.
ſignificat̄ ꝑ hec triplex interitus oīm bo/
noꝝ terrenoꝝ. Aut eīm a ſemetipis vetera
ſcūt. vel ꝑ tineaſ. ſicut veſtimenta aut ab
ipis dn̄is luxurioſe viuentibꝫ comedun/
tur. aut ab extraneis dolo vel vi. calūnijs
vel aliq̄ iniq̄ modo diripiūt̄. Allegorice
ſm̄ Rabanū Erugo ſignificat ſupbiā. q̄ d̄
corē virtutū obfuſcat. Tinea q̄ veſtes latē
ter rodit inuidiā. que omne bonū ſtudiū
lacerat. et compoſitionē vnitatis diſſipat.
Fures ſunt heretici et demones qui ſem/
per ad hoc ſunt intenti vt ſpiritualibꝫ ſpo/
lient. Laus ergo celeſtis cū ſit eterna. fur
to ſurripi non poteſt nec tinea demoliēda
inuidie. nec erugie ſuperbie excecāda ſm̄
Hilarium. Et ideo ſequitur. Theſauriza
te ergo vobis theſauros in celis. vbi nec
erugo neq̄ꝫ tinea demolitur. et vbi fures
non effodiunt neq̄ꝫ furantur. Celum au/
tem hic intelligit Auguſtinus non iſtud
corporeum ſed ſpirituale firmamentum,
quod eſt locus glorie ſanctorum. Unde
dicit Chryſoſtomꝰ. Subſtantiam tuam
ergo illuc colloca vbi patriam tuam ha/
bes. Ecce tutus locus. ſcilicet celum. Ubi
nec erugo. quia ibi nulla vetuſtas. nec ti/
nea. quia ibi nulla paſſibilitas. neq̄ꝫ fures
quia ibi nulla violentia vel fraus. Et ſe/
quitur. Ubi eſt enim theſaurus tuus. ibi
eſt et cor tuum. Quaſi di. Bene dico caue.
quia vbi eſt theſaurus tuus. id eſt. ſi in ce/
lo eſt. in celo eſt et cor tuum. Si in terra ē.
et cor tuum in terra. Quaſi di. ſm̄ Chry/
ſoſtomū. Et ſi nihil horum que dicta ſunt
veniat non paruum tamen damnū ſuſti/
nebis inferioribus affixus. et eorum ſer/
uus factus. et a celeſtibus cadens. nichil
celeſtium cogitare poteris. Hieronimus
hoc intelligit non ſolū de pecunia ſed etiā
de cunctis poſſeſſiōibus. Nam guloſi deꝰ
venter ē. laſciui theſauri ſunt. lubrica ama
torum libido. Huic ſeruit vnuſquiſq̄ꝫ a
quo vincitur. Ibi ergo habet cor vbi theſ/
aurum. Ex his patet que ſit vtilitas ele/
moſyne. Qui enim collocat theſaurum ſu
um in terra. non habet quid ſperet in celo
Ut quid ergo aſpicit in celum vbi nihil re
poſitum eſt. Unde dupliciter peccat. Pri/
mo. quia male congregat. Secundo quia
cor habet in terra. (D) Circa iſta no/
tandum q̄ dn̄s in hoc euangelio intendit
tradere debitū modum ieiunandi. Ad q̄d
quatuor requiruntur. Debet eīm ieiuniū
noſtrū eſſe intentione rectū. ſanctitate pu/
rum. moderatione diſcretū. ⁊ humilitate
manſuetū. De pͥmo q̄ debet eſſe rectū nō
diſtortū per appetitum vane laudis. vt fa/
ciunt ypocrite. qui plus querunt apparere
q̄ꝫ eſſe triſtes. Sunt autē plura ſigna ypo
critarum. Primū eſt. quia peccata grauia
alleuiant. et leuia aggrauant. ſicut fuerūt
pharisei qui traditōnes ſuas ponderabāt
ſed mādata dei pro nihilo reputabāt. Se
cundo quia ſe laudant ypocrite et alios vi
tuperant. Sicut phariſeꝰ Luc. xviij. Ter
tio quia quicquid peccant in alios retor/
quent. et ſua mala occultant. circumlocu/
tione confitentur. Quarto quia ſi offen/
duntur non dimittunt niſi vlciſcantur. ſo/
li autem offendentes alios non curant.
Quinto quia ſi cui bene fecerint valde pō
derāt. ſed alioꝝ bn̄ficia nō curant. Sexto
quia cū corrigunt̄ egreferūt ⁊ murmurāt.

ſicut phariſei dicentes. Magr̃ hec dicẽs cõ
tumeliã nobis facis. Septimo qz libẽter
ociant̃ cũ tñ amor dei ſeruos eius nõ pati
tur ociari. ſed opat̃ magna ſcḋm Gregoriuz.
Octauo qz oĩa opa ſua ad oſtentationẽ fa
ciũt. vt ħ triſtes. Secũdo ieiuniũ nr̃m dz
eſſe ſanctitate purũ. De q̃ Iohel. ij. Cani
te tuba in ſyon. ſanctificate ieiuniũ. In q̃
autẽ hec puritas ſanctitatis ↄſiſtit ſubdit
dicens. Congregate pplm̃. Ecce vnitas ca
ritatis q̃ maxie hodie requirit̃. Male ḡ ie
iunat q̇ rancorẽ in corde ↄtra pximũ fuat
Et ſequit̃. Egrediet̃ ſponſus de thalamo
ſuo. ⁊ ſponſa de cubili ſuo. qm̃ in ħ ſacro ie
iunio etiã ab illicitis amplexionibꝫ eſt ab/
ſtinendũ. Tertio ieiuniũ nr̃m dz eſſe mo/
deratione diſcretũ. vñ dicit aplus Roꝛ. xij
Rationabile ſit obſequiũ veſtꝝ. Omia em̃
debẽt fieri ſcḋm diſcretionẽ rõnis. cõtra no
ſtros ieiunantes q̇ in nullo ſeruãt moduz
circa ieiuniũ. Nam que eſt diſcretio rõnis
comedere ſemel ⁊ infinities bibere. abſti/
nere a cibis ⁊ ingurgitari pocul̃. Aut que
diſcretio abſtiere a carnibꝫ et carnalia opa
facere. Vñ dicit Fulgenti⁹. Ieiuniĳs nr̃is
adhibenda eſt tẽperies vt corp⁹ noſtꝝ nec
ſaturitas exciteт nec inedia ĩmoderata de
biliteт. Ecce diſcretio rõis. Nos ḡ fratres
ſtudeam⁹ in om̃ibꝫ diſcretionis modũ ſer/
uare. quaten⁹ ieiuniũ nr̃m ſit viciorꝫ nr̃orꝫ
ablutio ⁊ acquiſitio virtutũ. vt non ſolum
deleat p̃terita que cõmiſim⁹. ſed etiã repel
lat futura q̃ cõmittere poſſem⁹. vt di. Ber.
ſup cantica ſermone. xxxviij. Quarto ieiu/
niũ noſtꝝ dz eſſe hũilitate manſuetũ. Sic
em̃ dicit Hiero⁹. in quadam ep̃la. ieiunia
nõ ſolũ debẽt eſſe moderata ſz etiã fcã in
om̃i mentis hũilitate. q̃ ita attenuẽt corp⁹
vt mentẽ nõ eleuẽt. ne res hũilitatꝭ gignet
ſupbiã ⁊ vicia ꝺ virtute naſcant̃. In ſignũ
h⁹ ponit̃ hodie cinis ſup capita nr̃a ad oſtẽ
dendũ nos merito debere hũiliari ex plu/
ribꝫ cauſ̃. Et p̃mo in ſignũ recogitãde nr̃e
creatõis cuius p̃mordial̃ materia fuit q̃ſi
cinis Iob. xxx. Cõparat⁹ ſum luto. Scḋo
in ſignũ recogitãde reſolutiõis. qz in cine/
rẽ reſoluemur. ſcḋm ħ dic̃ Iob. xxxiiij. Ois
caro deficiet. pꝓter ħ dic̃ ſacerdos Memẽ
to hõ qz cinis es ⁊ ĩ cinerẽ reuerterꝭ. Vñ ꝺ
Ecci. xvij. Oẽs hoĩes terra et cinis. Cum
igit̃ hõ tã creatõe q̃ꝫ reſolutiõe ſit cinis nõ
audet ſupbire Ecci. x. Quid ſupbis terra
et cinis. Tertio ponit̃ cinis in ſignũ hũili
tatis Ecci. xl. Occupatio magna creata eſt
filĳs Adam. Et poſt ſeqt̃. A p̃ſidente vſqꝫ
ad humiliatũ. Ione. iij. Peruenit ꝟbũ iſtꝺ
ad regẽ ⁊ ſedit in cinere. Quarto in ſignuz
ↄtritõis. Hiere. vj. Cõſpgere cinere. luctũ
vnigeniti fac tibi planctũ amarꝝ. Quiſq̃ ḡ
hodie cineres capit ħ cogitet. qz ſic puluis
⁊ cinis ẽ ex creatõe. ſic erit ⁊ in reſolutiõe.
Que cogitãs ↄterat̃ ꝺ pctis. querẽdo gra
tiã p quã poſſit ↄſeq̇ veniã pctõꝝ. ⁊ tandez
gloriã ſupernoꝛuz. Ad quã nos. ⁊c̃.

Dñica Inuocauit. I Ser. XLIIII

Dvctus eſt ieſus
i deſertũ a ſpũ vt tẽptaret̃ a dya/
bolo. Math. iiij. Qm̃ vt ait Aug⁹
ſup p̃s. lxj. vita nr̃a ĩ hac pegrinatiõe nõ pt
eẽ ſine pctõ nec ſine tẽptatõe. Cui⁹ rõ ẽ ſcḋm
ip̃m. qz pfect⁹ nr̃ p tẽptatõꝫ fit nr̃az. nec ſibi
q̃ſq̃ꝫ innoteſcere pt niſi vicerit. nec pt vice/
re niſi certauerit. nc̃ pt certare niſi ĩimicit
tẽptatõẽs habuerit. Hec ille. Licꝫ ãt tota
vita hũana ñ ſit niſi tẽptatio. vt dꝫ Iob. vij
Militia ẽ vita hoĩs. tñ diabol⁹ nõ eq̃liter
oẽs tẽptat. nec eq̃lr̃ oĩ tpe tẽptatõẽ exercet
Nã vt di. Iſiꝺ. li. iij. ꝺ ſum. bo. c. v. diabol⁹
ſuis fautoꝛibꝫ blãdit̃. dei ꝟo ſuis moliẽtõ/
pramẽta ↄtria exẽplo dñi q̇ ſe p⁹ baptiſmuz
a diabolo paſſus ẽ tẽptari. Nõ innuit̃ ſcḋm
ip̃m. qz tũc ↄ eũ quẽ poſſidet dyabol⁹ ſeuit
acrius qñ ſe ꝟtute diuia ab eo expellendũ
cogſcit. Vñ imũd⁹ ſpũs tũc diſcerpſit pue
rũ gui⁹ in q̃ habitabat qñ ad xp̃i iperiũ ea
re ab eo coact⁹ ẽ. Hec ille. Vñ Gre. li. xxvij.
moral̃. di. Hoſtis nr̃ q̃nto magis nos ſibi
rebellare ↄſpicit. tãto ãpli⁹ expugnare ↄtēdit
Eos em̃ pulſare negligit. q̃s quieto iure
poſſidere ſe ſentit. Hec Gre. Quia igit̃ pe
iſto q̃dragesime tẽpe penitẽtes dyaboli opi/
bus renũciãtes. ad xp̃m ↄuerti nituntur.
chriſtoq̃ꝫ adherendo ſeruire ꝓponũt. ⁊ ab
iecta ſeruitute dyaboli dura. in qua iſto to
to anno detinebantur. ad iugum domini
leue et ſuaue feſtinare contendunt. Ideo
dyabolus contra eos fortius armatur di
uerſis temptationibꝫ. Teſte beato Remi/
gio in omelia hodierna. ſic dicente. Iſtud
nobis ſollicite cõſiderandũ. q̃ ſtatim poſt
baptiſmũ temptatões dñs ptulit diaboli.
vt intelligam⁹ qz tũc tẽptatõibꝫ dyaboli ar
ti⁹ p̃mimur qñ ab ei⁹ ſeruitute vl̃ dominio

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN